

Goigs en honor de l'apòstol Sant Bartomeu, excels patró de la vila de Casserres

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, s/n
Alçada: 619

Coordenades:

Latitud: 42.01397
Longitud: 1.84237
UTM Est (X): 404148
UTM Nord (Y): 4651975

Classificació

Número de fitxa 08049 - 290
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Autoria de l'element: Mn. Ramon camps (lletra) i Mn. Josep Maideu i Auguet (música)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Mare de Déu dels Àngels](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 31/07/2012 - 02:00

Descripció

Goigs en honor a Sant Bartomeu que es canten a l'església parroquial per la Festa Major. La lletra de Mn. Amon Camps diu:

Gloria a Vós puix mereixeu /l'honor de l'apostolat: / Siau el nostre advocat, / Apòstol Sant Bartomeu.
/Vostra pàtria és Galilea,
i d'ofici pescador; /com model de raça hebrea / sou lloat pel Salvador / amb Felip quan davant seu, /per coneixe'l heu estat. Siau ...

De Crist en la companyia /us quedareu tot seguit; / per Apòstol us prenia / quan us veu tan decidit. / Amb molt gust tot ho deixeu
per estar al seu costat. Siau ...

Per honrar el matrimoni, / amb Jesús sou a Canà, / del miracle testimoni / quan en vi l'aigua mudà, / I Vós que en tot l' admireu / ple de fe més l'heu amat, Siau ...

Quan els dotze us separàveu / per complir l'alta missió, / Vós a la India entraveu / fet de Crist: ambaixador. / Sols amb l'arma de la Creu, / mil triomfs heu abastat. Siau ...

Talment com si poc extensa / la gran India esdevingués / vers Armènia, terra immensa, / traslladeu els sants quefers. / Per la fe que prediquen / mai no us trobeu cansat. Siau ...

Grans prodigis allà obràreu / per convèncer els pagans; / falsos ídols aterràreu / i l'engany de llur encants. / Del dimoni triomfeu / decidir en el combat. Siau ...

Comprovant el rei Polimi / que sos ídols heu retut, / fa que el poble us estimi / puix veu vostra gran virtut. / Els obsequis rebutgeu, / que molts us han ofrenat. Siau ...

Dels honors de la victòria / dotze ciutats convertint, / en fugiu mirant la glòria / del Déu ver que esteu seguint. / I en altres llocs prediqueu / com apòstol esforçat. Siau ...

Els ministres plens d'enveja, / vers els ídols fingint zel, / atien ço que planeja / Astiages, rei cruel. /Sagnant martiri rebeu / lloant Crist: amb voluntat. Siau ...

Sens dar mostres de desfici / davant l'afilat coltell / sofriu l' espantós suplici / de llevar-vos, viu, la pell. / Sens morir el jorn passeu, fins que sou decapitat, Siau ...

Vostres restes són tirades / en caixa de plom al mar / per miracle transportades / van a Lípari a parar / Després en esplendent Seu / a Roma sou honorat. Siau ...

Casserres que us venera / des d'antic com a Patró / en el vostre amor espera / trobar sempre protecció. / Abasteu-nos del bon Déu, / salut i prosperitat. Siau ...

Des del cel puix molt podeu, / oíu-nos per pietat: / Siau-nos bon advocat, Apòstol Sant Bartomeu.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original.

L'Excel·lentíssim Sr. Bisbe de Solsona, Dr. Valentí Comellas i Santamaria, fill de Casserres, concedí l'any 1920 que es pogués cantar missa votiva modo solemni de Sant Bartomeu, el diumenge després del 24 d'agost.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja

se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

BRIONES, Margarita i SANTACREU SIMON, Joan (1988): Goigs i devoció popular al Berguedà, a L'EROL núm. 23, Berga.

L'Esprit. Sr. Bisbe Ad. Aq. de Solana, Dr. Valenti Camós i Sureda, fill d. Casanoves, canonge l'any 1920
que es pogué cantar missa sempre sota coberta en S. Peregrina, el dia que neixpre del sol e'còpse.
Tant per M. R. Camps i Riera, de Solana per Sr. Joan Valler i Camps, Pons. Dilema, canonge per R. Villosa.